

spón odtéli, ktere so nam toliko lét branile, v svoji domači hiši materni jezik govoriti in prepevati. Slava, slava Ferdinandu! — Slovenski zbor bi pa tudi ne bil mogel god miliga Cesarja vredniši praznovati, kakor z osvobodnim petjem domačih pesem; torej se mu prav lepo zahvalimo za to veselico, in ga prosimo, de bi jo nam kmalo in večkrat ponovil, ne le v pesmih, temuč tudi v celih igrah, starih in novih, ktere posebno od gosp. Malavašiča pričakujemo.

Vsi spevi so obilno zbranim poslušavcem takó močno dopadli, de niso bili zadovoljni, jih le enkrat slišati; iz vsih strani je donelo „še enkrat, še enkrat.“ Resnica je pa tudi, de zala pevka, vsi pevci in govorniki so se tako slavno obnašali, de današnja beseda je bila gotovo nar prijetniši vsih letašnjih Ljubljanskih koncertov.

Venec pervenstva pa podamo pevcu pesmi „Slovenca dom“ in govorniku „Versača“. Mili in krepki glasovi, kakor je beseda ali pesem nanesla, pa so mu tudi tako iz serca kipeli, de so nam mogli, ali bi bili hotli ali ne hotli, v serce seči. Drugič prosimo spet za „Slovenca dom“ in za „Popotnika“ od ravno tega gosp. pevca.

Po redu besede so se spevi takó sledili: 1) Slava našimu Cesarju, lepa národna pesem od gosp. Potočnika, prav serčno v zboru (koru) pétu. 2) Potem je sledila zmes slovanskih napevov, od slovečiga mlajšiga Strausa na Dunaji sostavljena; 3) Dolenška, gosp. Potočnika, péta od štirih glasovitih pevcov, kteri bi nam bili še bolj dopadli, ko bi bili posebno poslednje verstice nekako bolj živo povzdigovali. 4) Veselja dom, pesem gosp. Slomšeka, nam je prav ljubo zapéla imenovana prijazna gospodična. 5) Vojaška od

gosp. Koseskiga, krepko in goreče govorjena od nekiga gosp. modroslovca, je vnéla vse serca. 6) Igra na klaviru je bila igra mojstra; 7) „Slovenca dom“, premila pesem, od ktere smo že govorili. 8) Slovanska popotna, od gosp. Fleišmana prav umetno zložena; 9) Versač, od Vočnika; mojsterskiga govornika smo že zgorej pohvalili; 10) Igra na klaviru, še lepši od prve; 11) Pesem slovenskih národnih stražnikov, besede od gosp. Malavašiča, napev od gosp. Fleišmana, v krepkim zboru prijetno péta; 12) Mornár, besede gosp. Prešerna, napev od gosp. Fleišmana, je lepo zložena pesem; nam pa stareji in že povsod znan napev vunder še bolj dopade; 13) Od gosp. Fleišmana zložen dvopev „V spomin Vočnika, gosp. Prešerna, sta že pohvaljena gospodična in pa glasoviten pevec tako lepo péla, de sta ga tudi mogla ponoviti. 14) Duh slovenski, pét v zboru, je po pravici silno dopadel. Sklep vsiga je bila národna pesem „Slava našimu Cesarju“, vdru-gič péta.

Ne moremo tega popisa dokončati, de bise ne zahvalili gosp. Bučarju, ki si je za napravo prve slovenske besede toliko truda prizadjal; pohvaliti moramo pa tudi gosp. Mašeka, učenika Ljubljanske muzikalne šole, ki je le za klavir napravljene rečila pa v celo muziko prestavil in pa gosp. Fleišmana, ki s pravim veseljem in hvale vredno umetnostjo napeve slovenskih pesem zлага. Tudi oršester se je dobro deržal. — Vsak dober Krajnc je zadovoljen gledišče zapustil z vošilam, de bi nam slovenski zbor enako veselico zopet kmalo napravil.

Dr. B.

Dan. listu je pridjana 5. póla „Zlate Vasi“ in še 2 dokladi.

Napovéd perviga deržavniga zbora na Dunaji 26. dan tega mesca,

in pa krajnskiga deželniiga zbora v Ljubljani 19. dan tega mesca.

Pervi deržavni zbor na Dunaji se bo začél 26. dan tega mesca. Koliko dni ali mescov bo terpel, nihče naprej ne vé; to pa je gotovo, de bo dolgo terpel in de bo dolgo terpeti mogel, kér se bojo v tem prvem zboru za nas vse nar imenitniši reči, postave in davki razsodili, z eno besedo, vsa nova vladija našiga cesarstva vstanovila. Zdej se bo to vpeljalo, kar od ustave ali konstitucije tako željno pričakujemo. Naši poslanci bojo z poslanci družih dežel našiga cesarstva se tukaj posvetovali zastran vsiga, kar nas prihodnjíc čaka. Lejte imenitnost poslancov, in pomislite, koliko vednosti mora poslanec imeti, de se bo mogel v zboru toliko ljudi iz vsih stanov možko obnašati in odgovore dajati, de se mu ne bojo smejali ali ga za neumneža spoznali. Obširna vednost in goreča ljubezin do svojiga naroda ste zapopadek vsih lastnost, ktere mora poslanec imeti v obilni meri. Volivci, preberite ustavno pismo, priloženo 18. listu, še trikrat natanjko, preden greste poslanca volit! Preberite še enkrat, kar smo vam v 19. listu v pogovoru dvéh kmetov zastran poslancov priporočili! Berite še enkrat, kar so v 21. listu gosp. Ambrož tako lepo razložili. Prevdarite, de boste za poslance na Dunaj take možné izvolili, kakor so za Krajnsko deželo — po našim živim prepričanju — Smeledinški komisár Ambrož, ki imajo clo clo vse lastnosti za ta imenitni poklic. Ni dosti ne, de ima poslanec obširne vednosti v mnogih rečeh — on mora biti tudi za svoj narod vnet domorodec. S takimi poslanci, ki niso ne krop ne voda, nam ni nič pomagano — taki so naša poguba. Cesar so nam izrekli v 4. razdelku ustavniga pisma mogočno besedo: Vsakimu narodu je čisto ohranjenje njegove narodnosti in njegoviga jezika zagotovljeno. Kakó se bo pa vse to vpeljalo, kar čisto ohranjenje tega obseže, de bo Slovenec Slovenec postal, to se bo posvetovalo in razsodilo v Dunajskim zboru, in kar se bo tukaj razsodilo, to bo postava.

Torej še enkrat Vas za Božjo voljo prosimo: volíte umne, poštene, rodoljube možé!

Volitev volivcov, to je tistih mož, ki bojo poslance volili, se na Krajnskem in Koroškem začné 15. tega mesca in mora 16. dokončana biti. — Volitev poslancov pa je 20. dan tega mesca. Kakó se ima pri teh volitvah ravhati, učí današnja doklada.

Pred Dunajskim zborom — in sicer 19. dan tega mesca — bo pa še v Ljubljani za Krajnsko deželo deželni zbor (Landtag), zató de se bojo nektare imenitne reči poprej v Ljubljani natanjko posvetovali, predin se bojo na Dunaj v razsodbo dale.

Tudi k temu bojo prišli poslanci iz vsih stanov, ki se bojo tudi, kakor današnja doklada pové, volili, in sicer se bojo za Ljubljanski zbor volili 13. dan tega mesca volivci poslancov, 15. dan tega mesca pa bojo volivci volili poslance za Ljubljano. — Kér se bo v tem zboru ena nar imenitniših reči za gruntne gosposke kakor za kmete posvetovala, namreč: kakó in po kateri tarifi naj bise tlaka, desetina in vse druge gosposkine gruntne dolžnosti odkupile, bo treba, de bojo umni možjé za poslance izvoljeni. De boste pa poprej zamogli to reč dobro prevdariti in se med seboj posvetovati, vam bojo dali deželni stanovci poprej neko tarifo za prevdarek v roko, de bojo po ti poslanci vaše misli tukaj razodeli in de se bo v deželnim zboru v Ljubljani potem ta reč sklenila, kakó de ima na Dunaj iti.